

14 ФЕВРУАРИ — СМЪРТТА НА СВЕТИ КИРИЛ СЛАВЯНОБЪЛГАРСКИ

Според известното кратко житие Константин Философ, наречен в манастирството Кирил, произхождал от знатни родители Лъв и Мария, солунски славяни. Високото положение на бащата и богатите дарования на момчето отворили вратите на знаменитата Магнаурска школа в Цариград, където Константин се учил заедно с децата на византийските царе и боляри под ръководството на известни учители и на учения Фотий, бъдещия цариградски патриарх. Завършил образованието си с прозвището ф и л о с о ф, той бил назначен за патриаршески библиотекар и преподавател по философия. На него били възлагани и разни поръчения от обществен характер. Отегчен от суетата на тоя свят, Константин избягал тайно в манастира на малоазийския Олимп при своя брат Методий, където именно извършил в пост и молитва приснопаметното си дело — да създаде славянската азбука и да преведе свещените книги на Православната църква на езика на солунските българи. Облечен в такова всеоръжие, той с брата си бил изпратен от византийския император Михаил III в славянските страни Моравия и Панония, за да спечели за християнството тамошните славяни чрез бащиния им език. Но чувствително били засегнати интересите на местното германо-латинско духовенство. То било враждебно настроено към славянския език и започнало борба против тях. На двамата братя-славянски просветители се наложило да се отправят в Рим и да защитят своето дело от враговете пред самия римски папа.

В Рим Константин Философ тежко заболял; бил постриган в манастирство с името Кирил и подир 50 дни починал на 14 февруари 869 г. Сам папа Адриан извършил погребението му в църквата «Св. Климент Римски». Житието на св. Кирил било написано от св. Климент Охридски при непосредствено сътрудничество на св. Методий, Моравски архиепископ, брат на св. Кирил. Службата му е много древна. Тя се запазила до нас в 12 ръкописа, най-старите от които са от XI век.